

Zending - dichtbij

Liturgiesuggesties:

Zingende Gezegend 186: 1-6

Psalm 67: 1 en 2

Psalm 66: 3

Schriftlezingen: Handelingen 1:1-11 en 1 Johannes 1:1-4

Gezang 312: 1-3

Na de verkondiging: Psalm 145: 1, 2 en 6

Geloofsbelijdenis zingen

Gezang 456: 3 (Amenlied)

Voor de kinderen:

* Kijken jullie wel eens naar de tv.?

* Welke programma's?

* Weet je wat ik zo vervelend vind?

Ik vind reclame-spotjes zo vervelend.

Net als het spannend of interessant wordt ... boem, daar zie je Peter Jan Rens weer zwemmen tussen al die lekkere snoepjes.

* Reclame vind je trouwens overal:

- Op straat van die grote reclameborden.

- In de krant of in een tijdschrift.

- Zelfs in ons eigen gemeentebled staan reclame.

* Waarom zouden mensen en fabrieken reclame maken?

Ze willen natuurlijk veel dingen verkopen.

En ze vinden wat zij verkopen ... het allerbeste:

Hun babyluiers hebben het mooiste plasgootje.

Hun auto's zijn het beste, het mooiste, het modernste.

* Weet je waar ik aan dacht bij het maken van de preek van vanmorgen:

Zouden we als kerk ook reclame moeten maken?

In de krant, op de radio of gewoon een leuk blaadje wat je bij de mensen in de brievenbus kunt doen ...

* Wat voor reclame zouden we moeten maken?

Wat zouden wij als kerk aan de mensen willen vertellen?

Ja, natuurlijk ... we willen vertellen van de Here Jezus.

Dat Hij de beste Vriend van mensen wil zijn.

En we willen natuurlijk ook vertellen dat je in de kerk altijd van Jezus kunt horen vertellen.

En dat we gewoon een hele fijne gemeente zijn.

* Misschien dat jullie of je ouders vandaag wel een heel goed idee hebben hoe we als gemeente reclame zouden kunnen maken: Voor onszelf en voor de here Jezus.

Als je iets weet moet je het mij vandaag maar even komen vertellen.

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

'Een kerk die niet werft ... sterft.'

Jaren geleden - ik denk wel meer dan twintig jaar geleden - hield de jongeren-organisatie Youth for Christ met deze pakkende stelling ... de kerken een spiegel voor.

'Een kerk die niet werft ... sterft.'

Wie z'n ogen niet dicht heeft geplakt voor de werkelijkheid ... ziet het om zich heen gebeuren.

Kerkdeuren moeten worden gesloten omdat er geen belangstelling meer is.

Predikanten moeten naar een andere werkring omzien omdat gemeenten hun traktement niet meer kunnen opbrengen.

Als het om kerkverlating gaat ... gaat het in de grote kerken soms om honderden - landelijk gezien om vele duizenden leden per jaar.

Gelukkig zijn er aan de andere kant kerken die groeien.

Kerken die blijkbaar iets hebben wat mensen aantrekt.

Aantrekkelijke kerken.

Je treft die kerken dikwijls - niet altijd - aan ... in de hoek van de evangelische gemeenten.

Wat hebben zij wat andere gemeenten missen?

Wat is er zo aanstekelijk, wat is er zo aantrekkelijk aan hun vorm van gemeente-zijn?

Waarom kennen die gemeenten wel een werfkracht die je in andere kerken dikwijls mist?

Gaat u, ga jij, vanmorgen mee naar zo'n gemeente?

Als je nog geen plekje hebt gevonden ... schuif maar aan.

We zetten wel stoelen bij - als het nodig is.

't Is niet zo'n grote gemeente: 120 leden.

Maar in een week tijd groeit die gemeente van 120 naar niet minder dan 1000 leden!

Ja, je hoort het goed.

In één week tijd van 120 naar 1000 leden.

Dat kan alleen maar Gods werk zijn.

Het werk van de Heilige Geest.

Het begint op het Pinksterfeest.

Pinksterfeest in Jeruzalem.

*

Veel mensen, broeders en zusters, jongelui, zijn naar Jeruzalem gekomen.

Om het Pinksterfeest te vieren.

Pinksterfeest is een oogstfeest.

Het laatste oogstfeest van het seizoen.

Vanaf Pasen heeft men in Israël de oogst binnen gehaald.

De vruchten van de struiken en de bomen: de dadels en de sinaasappels, de druiven en de olijven.

Het graan, de tarwe en het mais van het land.

En nu komen - overal vandaan - de mensen naar Jeruzalem ... om de Here God daarvoor te danken.

Om God te danken voor alles wat er op het land gegroeid is.

En ... om iets van die vruchten van de nieuwe oogst ... als een geschenk aan de Here God aan Hem terug te geven.
Als een offer.
Als een dankoffer in de tempel van Jeruzalem.
Pinksterfeest is dus een oogstfeest.
Een feest!
Dat vier je samen.
Dat vier je met ... elkaar.

Maar tussen al die feestvierende mensen in Jeruzalem zijn er ook een paar die niet feest kunnen vieren.
Het zijn de discipelen van de Here Jezus.
Ergens in een zaal van het grote tempelgebouw zitten ze bij elkaar.
Ze praten met elkaar en ... ze bidden met elkaar.
Waarover ze praten?
Over de Here Jezus en over alles wat Hij gezegd heeft:
'Blijf wachten op wat de Vader heeft beloofd.
Jullie zullen kracht ontvangen, als de Heilige Geest over jullie komt.
En jullie zullen over Mij vertellen, aan alle mensen, overal op aarde.'
Nou, daar zitten ze dan.
In een zaal, ergens in de tempel.
Bij elkaar zo'n 120 mannen en vrouwen.
Tien keer twaalf.
En ... er zullen ook wel kinderen bij zijn geweest.
Ze praten niet alleen.
Ze bidden ook - lees ik in mijn Bijbel.
Ze bidden om kracht.
Ze bidden om de Heilige Geest.

En dan opeens is er dat vreemde geluid uit de hemel.
Een hele harde windvlaag waait naar binnen - de tempel in - naar de zaal waar de gemeente van Jezus aan het bidden is.
De mensen buiten ... horen het geluid.
Nieuwsgierig als mensen van zichzelf zijn komen ze naar binnen.
En dan zien ze opeens tongetjes van vuur.
Kleine vlammetjes, boven de hoofden van de discipelen.
En ze horen over God en over Jezus vertellen in hun eigen, vreemde taal.
Hoe kan dat?
Wat is hier aan de hand?
Sommige mensen blijven luisteren.
Ze willen méér horen van de grote daden van God.
En nadat Petrus verteld heeft dat het de Heilige Geest is die hier aan het werk is ... dat het de Geest is die hen kracht geeft ... komen velen tot geloof.
Wel meer dan duizend mensen worden op die Pinksterdag gedoopt.
Mensen uit verschillende landen.
In Jeruzalem begint een nieuw oogstfeest voor de Here God.

*

Ja, in Jeruzalem begint het.

Vlak voor de deur, onze eigen deur - zou je kunnen zeggen.
Jeruzalem, Samaria, en steeds verder ...
De Geest is als een steen die in onze vijver valt.
De beweging van het water plant zich voort in concentrische cirkels.
Steeds meer, steeds verder gaat het evangelie.
Jeruzalem, Samaria, en tot aan de uithoeken van de aarde.
Het begint vlak voor onze deur.

O ja?

In veel kerken is het water bevroren en de beweging verstard.
Soms probeert men nog ergens ver weg een bijt, een gat in het ijs te hakken, zodat er een visje gevangen kan worden.
Maar vaak gebeurt er helemaal niets.
Waar de Geest van God, gemeente, de ruimte krijgt gaat het anders.
Het bijbelboek Handelingen laat dat duidelijk zien.
Als de Heilige Geest op Pinksteren wordt uitgestort op die kleine gemeente in Jeruzalem ... begint die gemeente onmiddellijk te getuigen en Gods grote daden te verkondigen naar buiten toe.
Waar mensen vol zijn van de Geest, blijven ze niet op zichzelf gericht, maar richten ze hun aandacht op anderen.
Op Parthen, Meden en Elamieten.
Op iedereen die voor hun deur staat en die in de diepste nood verkeert waarin een mens kan verkeren, omdat hij God niet meer ziet en zonder God en zonder hoop leeft in de wereld.
Als de Geest wordt uitgestort is het eerste dat gebeurt dit: de gemeente-als-geheel treedt naar buiten.
De gemeente-als-geheel.
Ik wil dat graag nog even onderstrepen.
Want die mensen - op de eerste Pinksterdag - zien duidelijk een groep die bij elkaar hoort.
De gemeente vormt een eenheid.
De gemeente-als-geheel wordt bezielde door de Heilige Geest.
Niet enkele enthousiastelingen.
Niet een paar individuele leden.
Niet een evangelisatie-commissie.
De Heilige Geest brengt daar in Jeruzalem de gemeente-als-geheel tot activiteit.
En dat is een activiteit naar buiten toe.
Zodra de Geest er is wordt de gemeente een missionaire gemeente.
Een gemeente naar buiten, die het evangelie gaat uitdragen in haar onmiddellijke omgeving.
Het begint in Jeruzalem.
In je eigen omgeving.
Vlak voor je eigen deur.
De Geest van Pinksteren is het die ons als gemeente erop uitstuurt, de wereld in.
U en jij en ik.
Wij allemaal tesamen.
Wij allemaal ... met elkaar!

*

Gemeente-zijn naar buiten!

Dat is het thema van deze tweede gemeente-zondag.

Misschien heb u wel eens gehoord dat ik met de catechisanten wel eens een opdrachtentocht doe door ons kerkgebouw.

Ze moeten dan in groepjes door ons kerkgebouw en de betekenis van iets opschrijven.

Ergens in de gang (daar) hangt een borduurwerkje gemaakt door zr. Geertje Posthuma.

Wat staat er voor tekst op het borduurwerkje? - is één van de vragen.

Het antwoord luidt: 'Heeft de gemeente de Geest ... of geeft de gemeente de geest?'

Is dat, broeders en zusters, jongelui, niet het geheim van een aanstekelijke, van een aantrekkelijke gemeente?

Het geheim van de Heilige Geest?

Een gemeente die de Geest niet heeft geeft uiteindelijk de geest.

Een gemeente waar de Heilige Geest met kracht aan het werk is ... is een bloeiende gemeente.

Waar de Heilige Geest werkt ... is een gemeente een wervende gemeente, een missionaire gemeente, een gemeente naar buiten.

Daarom koos ik vanmorgen voor Handelingen 1 vers 8: "Gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem, en in geheel Judéa en Samaria en tot het uiterste der aarde."

*

We hebben dus, broeders en zusters, jongelui als gemeente een missie, een opdracht.

Onze missie, onze opdracht is: Om getuigen te zijn van de opstanding van de Here Jezus!

Dat is - denk ik - ten diepste wat de inhoud van ons getuigenis moet zijn.

Jezus is Here.

Jezus is Redder, Heiland voor de wereld.

Hij heeft voor zondaren zijn leven gegeven aan een kruis.

Hij heeft de dood overwonnen.

En eens zal Hij uit de hemel op aarde terugkomen.

Dan zal het eeuwig vrede zijn.

Da's toch een geweldige Boodschap die we hebben?

Da's toch een blij Evangelie waarvan we mogen getuigen?

O ja, getuigen.

Wat is dat eigenlijk?

Een getuige vertelt wat er feitelijk is gebeurd.

Het gaat om het doorgeven van de feiten.

In de Bijbel gaat het bij getuigen altijd om het doorgeven van de heils-feiten.

Als Jezus tegen zijn discipelen zegt: "Jullie zullen zijn getuigen zijn ..." dan bedoeld Jezus: 'Jullie zullen de heilsfeiten doorgeven'.

'Jullie zullen vertellen van het heil van de Gekruisigde, die opgestaan is en die leeft.

Die de zonde en de dood heeft overwonnen en die naar de hemel is gegaan om daar voor al Gods kinderen een plaats te bereiden.'

Dat getuigenis moet - per definitie - waar en betrouwbaar zijn.

Betrouwbare getuigen moeten ze zijn.

En zo gaan ze ook - in het bijbelboek Handelingen - op stap: Petrus en Paulus ... met een overtuigend verhaal.

Zo overtuigend dat de jonge kerk wonderlijk snel groeit en breed om zich heen grijpt.

Maar waarom zou je getuigen?

Waarom zou je de mensen in je directe omgeving vertellen van Jezus?

Gewoon, omdat Jezus ons die opdracht geeft.

"Gij zult mijn getuigen zijn ..."

Even goed opletten ... dat is geen bevel.

Er staat niet: Jullie zullen óf jullie móeten mijn getuigen zijn.

Nee, er staat: Jullie zullen het zijn!

Jullie zullen gewoon niet ander kunnen!

Het hoort gewoon bij je christen-zijn dat je getuigt van het evangelie van Jezus!

Het is gewoon ... vanzelfsprekend!

'Een kerk die niet werft ... sterft!'

Een gemeente, een kerk, die niet getuigt van Jezus' dood en opstanding houdt - mijns inziens - op ... gemeente, kerk te zijn!

Je komt er niet onderuit dat christen-zijn ook getuige-zijn is.

Want er is toch een vonkje overgesprongen, een vuurtje, een vlammetje?

Je hebt toch de Heilige Geest ontvangen toen je tot geloof kwam?

Het bijbelboek Handelingen is daar vól van.

Het is dan ook het boek dat getuigt van het werk van de Heilige Geest.

Je ziet in de tekst van vanmorgen een duidelijke lijn lopen:

- bidden om de komst van de Geest;

- als je de Heilige Geest ontvangt ... raak je in vuur en vlam;

- die Geest zet je aan tot getuigen.

Zouden we, broeders en zusters, jongelui ons gebed niet méér moeten richten op dat komen van de Geest?

Gemeente zijn naar buiten!

Dat kunnen we alleen als we samen met elkaar ... bidden om het komen van de Heilige Geest.

Om de krácht van de Geest.

Je ziet het soms gebeuren hoe krachtig de Geest aan het werk is.

Die kracht van de Geest is als dynamiet.

Nou we weten allemaal dat je met dynamiet enorme rotsblokken kunt opblazen.

De kracht van de Geest kan verharde harten van mensen verbrijzelen, aan stukken breken.

Die kracht van de Geest is ook als dynamiek.

Het zet je in beweging.

Het brengt je tot getuigen van je Here en je Heiland.

Weet u, weet jij, die kracht van de Geest is al aan de gemeente geven toen het bijna 2000 jaar geleden Pinksteren werd.

Wij mogen in die kracht geloven.

Wij mogen op die kracht vertrouwen.

In ons getuigen, in gemeente-zijn naar buiten.

Getuigen van Gods liefde.

Om die ander ook voor Jezus in te winnen.
Tot geloof en overgave aan die Heiland, die zelfs zijn leven voor mensen heeft willen geven.
Hoe je dat handen en voeten kunt geven ...?
Daar willen we samen op deze Gemeente-zondag verder over denken.

*

Nog even dit als laatste: Toen de Pinkstergeest kwam werd de gemeente in Jeruzalem een getuigende gemeente.
Gemeente van Jezus Christus was ze al.
Maar ze trad nog niet naar buiten toe.
Men was bij elkaar en bad om de vervulling van de belofte van God, de Vader.
Maar toen de Geest kwam, kon de gemeente niet meer binnen eigen muren opgesloten blijven.
Toen moest ze wel naar buiten, de wereld in.
Toen was er geen houden meer aan.

De ham-vraag, de belangrijkste vraag, broeders en zusters, jongelui, van deze gemeente-zondag is:
In hoeverre laten wij ons beheersen door de Heilige Geest?
Als Hij ons werkelijk beheerst, dan is er geen houden meer aan.
Dan willen we werkelijk 'Gemeente-zijn naar buiten!'
Een gemeente ... aantrekkelijk en aanstekelijk.
Neem die woorden maar letterlijk: omdat de Geest voor de trek en voor het vuur zorgt.
Een gemeente voor de wereld.
Een zoutend zout en een lichtend licht.
Opdat mensen behouden zullen worden en de Vader in de hemel ... groot-gemaakt zal/mag/kan worden.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 15 mei 1999

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !